

LARIS GAISER

predsednik Slovenskega panevropskega gibanja

Evropi lahko tudi Slovenija ponudi ustrezne rešitve, nas v svojih razmišljanjih spodbuja Laris Gaiser, predsednik Slovenskega Panevropskega gibanja, najstarejše nevladne organizacije v Evropi, v okviru katere se kalijo nove ideje in dobijo priložnost politiki mlajše generacije. Laris Gaiser, doktor znanosti s področja geopolitične ekonomije, slovi tudi kot strateški svetovalec vlad in mednarodnih podjetij ter kot predavatelj in kolumnist za različne evropske medije.

Po diplomu na Pravni fakulteti Univerze v Veroni in magistrskem študiju diplomacije in mednarodnih odnosov na Inštitutu za mednarodno politiko v Milanu, je Laris Gaiser opravil specializacijo iz kriznega menedžmenta v humanitarnih krizah na United Nation Staff Collegeu v Torinu. Kot »senior fellow« predava o mednarodnih odnosih na univerzi v Georgiji (ZDA), je tudi predavatelj na Dunajski diplomatski akademiji, najstarejši diplomatski akademiji na svetu, ter docent za varnostne študije na Fakulteti za državne in evropske študije Nove univerze. Na Fakulteti za poslovne vede, kjer je predstojnik katedre za mikro- in makroekonomijo, predava gospodarsko obveščevalno dejavnost, geopolitiko in geoeconomijo. Hkrati je član skupine za varnostna vprašanja, upravljanje terorističnih groženj in mednarodnih kriz s sedežem na Katoliški univerzi v Milanu.

Kdaj ste prišli na svet?

Potem ko sem mamu pošteno namučil, to mi pove vsako leto znova, sem svet ugledal lepega sončnega jutra, 7. junija 1977. Na ta dan se je 60 let pred mano rodil eden mojih najljubših pevcev Dean Martin in kar precej let pozneje lepota Emily Ratajowski. Očitno izredno dober dan! Kdo bo morda dodal, da se je na ta dan rodil tudi Moamer Gadafi, zanimivo, na to me je tudi sam opozoril vsakič, ko sva se srečala.

V katerem nebesnem znamenju?

Čistokrvi dvojček s podznakom v dvojčkih! Skoraj nemogoče, da ne bi bil družaben, hkrati pa verjetno na potenco težak. Nekoč sem v horoskopu prebral, da dvojčki spregovorijo le, če vedo, da imajo prav. No, jaz mislim, da to počnem. Si predstavljate, kako mora biti nezno za soga-vornike, če to počne dvojček na kvadrat?

Samski ali vezani?

Vezan in z zelo lepo družinico.

Vaša sanjska ženska je ...

Oprostite, iskreno: a si predstavljate, da se jaz potem, ko izide ta časopis, vrnem domov, in da je moj odgovor drugačen od doma pričakovanega?! (smeh)
Sanjska ženska bi morala biti za vsakega moškega le ena: tista, zaradi katere komaj čaka, da se zvečer vrne domov!

Koliko otrok imate?

Enega. Če vprašate njega, je to dovolj.

Koliko prijateljev imate?

Lahko bi naštel na prste ene roke tiste, s katerimi sem sproščen.

Komu najbolj zaupate?

Pri meni velja za nekoga, ki je vpet v javno življenje, morda izredno nevarno načelo: zaupam, dokler me nekdo ne razočara.

Ste v dobrih odnosih s taščo, tastom?

Z obema imam prav prijeten odnos in sem jima hvaležen za vsakodnevno podporo.

Bi lahko živeli brez prenosnega telefona in interneta?

Da!! Absolutno! Z največjim veseljem. Samo vprašajte mojo mamu, kako sem bil jezen, ko mi je lani podarila pametni telefon. Ni več prenesla, da hodim po svetu s skoraj dvajset let staro nokia in se je kar sama odločila, da je napočil čas za posodobitev. Danes mi je žal za mojo negativno reakcijo, ampak stara nokia mi je omogočila mirnejše življenje in varnejšo zasebnost. Sicer pa, vse dokler bom vedel, da obstaja na svetu vsaj en samot-

ni otok ter dobre, stare papirnate knjige, bom verjel, da je življenje znošno in da imam neke mirno zatočišče.

Na katerih družbenih omrežjih imate svoj profil?

Na facebooku in linkedInu, vendar tam boste težko našli kaj osebnega. Uporabljam jih bolj kot promocijsko sredstvo.

Koliko imate pod palcem?

Sem bolj kot kronane glave. Nikoli nimam nič s sabo. (smeh)

Ali trgujete z bitcoini?

Tu in tam me je kdo vprašal za nasvet. Še vsakemu sem odsvetoval. Večina me ni poslušala, ampak jaz osebno lahko mirno spim. Zaradi mojega pogleda na finančni casino še nihče ni izgubil denarja in tudi sam sebi sem prepričan neumnosti.

Nosite usnjen plašč, usnjeno jakno?

Že od šestnajstega leta imam in nosim samo eno usnjeno jakno. Je pilotski model, ki mi ga je podarila mama v spomin na moj prvi samostojni polet z letalom. Upam, da bo moj sin nadaljeval družinsko tradicijo v letalstvu, ki se je začela z mojim dedkom Otmarjem, in da mu bom nekega dne jakno lahko simbolično predal.

Knjiga, ki se vas je najbolj dotaknila?

Bolj kot knjiga obstaja pisateljica, ki mi je verjetno s svojimi knjigami spremenila življenje. V mladosti nisem rad bral. Dejansko sem se knjig otepal, dokler pri trinajstih nisem slučajno naletel na kriminalko Agathe Christie. Njeno pisanje me je tako prevzelo, da so od takrat knjige postale del mojega vsak-

dana. In Agathi Christie so nato sledili takrat sveže izdani spomini Margaret Thatcher. Bral sem jih pred treningom košarke in po njem in se navduševal nad tem, koliko lahko en sam človek vpliva na zgodovino, če ima voljo, znanje in vizijo. Dve Angležinji sta krivi za to, kar sem danes.

Česa ne gledate na TV?

Na žalost je zadnje časa vedno več stvari, ki jih ne gledam. Informativne oddaje postajajo zrcalo kritično nezrelega novinarstva in poneumljene družbe, ki se zadovolji s površnimi informacijami, tako da iščem odklop v kakšnem filmu.

Najboljši film vseh časov?

Če se moram prikazati kot intelektualno angažiran človek, bom odgovoril *Zadnji cesar* Bernarda Bertollucija. Sicer pa obožujem film *Indiana Jones in zadnji križarski pohod*.

Katera zvrst glasbe, izvajalec vam najbolj leže na dušo?

Trenutno Johnny Cash. To je absolutna zahteva mojega sina, ko gremo na pot z avtom. Sicer poslušam vse zvrsti glasbe, a vsakič, ko se pritožujem nad težavami življenja, se rad spomnim na Ludwiga van Beethovna. Če je popolnoma gluhevu človeku uspelo napisati 9. simfonijo, potem lahko vsi mi premostimo večino tegob.

Radi vozite avtomobil ali vam je ljubše, da vas peljejo drugi?

Upam si trditi, da vsako leto naredim več kilometrov kot povprečen šofer tovornjaka. Avto je moje najpomembnejše prevozno sredstvo, avtoceste pa moj drugi dom. Še dobro, da zelo rad vozim in mi je všeč občutek, ko se na koncu težkega dneva usedem za volan, vključim glasbo in si prižgem cigarico ter smer obrnem proti domu. Takrat je čas za sprostitvev oziroma iskanje novih idej.

Vaš prvi avto?

Prvi avto, ki sem si ga kupil z lastnim denarjem, je bil porsche boxer, potem pa porsche carrera. Oba med najdražjimi avtomobili na svetu – saj sta skoraj vsak teden zahtevala mehanika.

Vaš sedanji avto?

Zanesljivo korejsko, športno terensko vozilo znamke Hyundai.

So vas policisti kdaj ujeli na radarju? Kazen?

Nekajkrat pa res. Najdražja kazen je znašala malo manj kot 200 evrov na italijanski avtocesti. Vendar gre tudi za zabaven spomin: ker s seboj nisem imel denarja, sta me policista prijazno pospremila z avtoceste do prvega bančnega avtomata. In ker nista imela denarja, da bi mi vrnila ostanek, sta me povabila na kavo.

Ste napihali na alkotestu?

Velikokrat sem pihal, nikoli napihal.

Ali kadite?

Kot sem že omenil, kadim cigare in občasno pipo. Nikoli me ni privlačila cigareta oziroma hitro kajenje. Ni užitka v hitrih navadah.

Kdaj ste se nazadnje peljali z vlakom in kam?

Pretekli mesec sem šel do Rima in nazaj iz Benetk. Zelo rad uporabljam vlak. Dokler nisem dobil prvega avtomobila, je bil vlak moje glavno prevozno sredstvo.

Se bojite letenja?

Potem ne bi nikoli dobil dovoljenja za športnega pilota motornega letala, nikoli ne bi letel z jadralnim letalom in nikoli ne bi skočil s padalom.

Bi bili pilot ali raje stevard?

Po družinski tradiciji sem pilot.

So volitve državljanska dolžnost?

Glede na nizko volilno udeležbo v Sloveniji bi skoraj raje videl, da bi bila dolžnost.

Koga ste nazadnje volili?

Županjo na Ptujju.

Ste verni?

Kot je nekoč dejal Woody Allen, za vzgled je dobro imeti vedno najboljšega!

Ste kdaj plesali po mizi?

Ne.

Ste se kdaj znašli pred zaprtimi vrati?

Kaj mislite? Glede na to, da skušam državnim voditeljem skoraj vsak dan dopovedati, da ravnajo napačno?

Kdaj vam je bilo v življenju najbolj nerodno?

Tistega dne sem v Rimu srečal Šimona Peresa, zvečer pa se na večerji s prijatelji nikakor nisem mogel spomniti imena drugega izraelskega politika, s katerim je dobil Nobelovo nagrado. Prijatelj, ki je dobro poznal gostilničarja, je rekel, naj vprašam njega, ker je izredno razgledan človek in pozna veliko voditeljev. Seveda sem jaz kot velik strokovnjak za mednarodne odnose težko sprejel dejstvo, da bi me lahko gostilničar »ponižal«, in sem pomoč zavrnil. Gostilničar je slišal pogovor, prišel k mizi in zašepetal: »*Jicak Rabin!*« Postala sva velika prijatelja, kadar sem v Rimu, grem vedno k njemu.

Berete Reporter?

Glede na to, da tu in tam kaj napišete o meni oziroma objavite kakšno mojo izjavo, seveda!